

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/138/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118206537
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118206537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobkyne: Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X, XXX XX P., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, v konaní o zaplatenie 1.797,05 EUR a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 14Csp/109/2018-45 zo dňa 20.09.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I. a III.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd 1. inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 1.797,05 EUR spolu s 5 % - ným ročným úrokom z omeškania od 20.06.2018 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX, v § 4 Hlavy 7. Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky, v znení: „Klient vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, vzniknutých spoločnosti v súvislosti s poskytnutím úveru klientovi, najmä právo na vrátenie úveru, právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút a práva prípadne vzniknuté v dôsledku ukončenia ÚZ, a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz bežať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd 1. inštancie uviedol, že medzi stranami sporu bola dňa 30.09.2003 uzatvorená úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru. Vec právne posúdil podľa zákona č. 258/2001 Z.z. a podľa § 451 ods. 1, 2 zákona č. 40/19764 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a uviedol, že v uzatvorenej zmluve chýba údaj RPMN, v dôsledku čoho považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o námietku premlčania žalovaného vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia uviedol, že žalobkyňa sa o možnosti vymáhať bezdôvodné obohatenie dozvedela dňa 28.06.2016, ako to vyplýva aj z prehlásenia združenia HOOS a žaloba bola podaná dňa 11.06.2018, teda v rámci plynutia 2- ročnej subjektívnej premlčacej lehoty, pričom podstatná je skutočná, a nie predpokladaná vedomosť žalobkyne o možnosti vymáhať bezdôvodné obohatenie. Z tohto dôvodu žalobe v plnom rozsahu vyhovel a priznal žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.197,05 eur, čo predstavuje rozdiel medzi sumou 4.612,02 eura zaplatenou žalovanému a skutočne čerpanou výškou úveru v sume 2.814,97 eura. Dodal,

že podmienka, v ktorej žalobkyňa vyhlásila, že predlžuje premlčaciu lehotu všetkých práv vzniknutých žalovanému v súvislosti s poskytnutím úveru, právo na vrátenie úveru, na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút, a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala plynúť prvý raz je neprijateľná. Táto podmienka znevýhodňuje spotrebiteľa a je len na prospech veriteľa, teda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto žalobe aj v tejto časti vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku I. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Bol toho názoru, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXX obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom 258/2001 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Pri revolvingovom úvere, nie je možné určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Revolvingový úver je dojednaný na dobu neurčitú a ukončiť ju možno len výpoveďou zo strany žalobcu. Pri danom type úveru závisí dĺžka trvania a počet splátok výlučne na vôli žalobcu ako klienta, preto nie je možné ku dňu podpisu úverovej zmluvy hodnotu RPMN presne vyčíslieť. Nárok žalobkyne považoval za premlčaný. Vo vzťahu k 10-ročnej premlčacej dobe uviedol, že v danom prípade jednoznačne absentuje preukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Nemalo by zmysel, aby žalovaný úmyselne nedodržiaval všetky zákonné náležitosti, za ktoré by bol následne sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou on a nie klient. Pri posudzovaní vedomosti žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom v prospech koho k obohateniu došlo, treba z hľadiska § 107 ods. 1 OZ vychádzať zo dňa, kedy splatila žalovanému úver, z ktorého požadovala vydanie bezdôvodného obohatenia. Za začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby považoval deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobcovi známe. Žalobca uhradil sumu požičanej istiny splátkou splatnou dňa 12.11.2010, a teda s ohľadom na vyššie uvedené nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 12.11.2012 premlčaný. Vo vzťahu k trojročnej objektívnej premlčacej dobe uviedol, že žalobca uhradil splátky od 18.11.2003 a poslednú splátku dňa 13.01.2017. Teda pri uplatnení 3 ročnej objektívnej lehote považoval nárok žalobkyne odo dňa 11.06.2015 premlčaný, pretože žaloba bola podaná dňa 11.06.2018.

4. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Odvolateľ má za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

7. Podľa ust § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. sa rozumie, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa ust § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe

a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. V súvislosti so zmluvou uzatvorenou medzi stranami sporu dňa 30.09.2003 o poskytnutí spotrebiteľského úveru súd prvej inštancie správne uzavrel, že táto zmluva neobsahuje údaj RPMN. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom k 30.09.2003, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musela obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov, inak sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

10. Ak zákon pod následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru výslovne a obligatórne vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala aj údaj o RPMN, nemožno mať pochybnosti o tom, že absencia tohto údaju daný následok spôsobí.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávacom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver formou revolvingu. Pokiaľ aj ide o úverovú zmluvu typu revolvingového úveru, teda úveru, ktorý znamená v praxi úver obnovujúci sa, ten funguje na princípe mesačných splátok spotrebiteľa, ktoré si môže opakovane z účtu aj vybrať. Dané však neznamená, že nie je možné pri zmluve, ktorá obsahuje len úverový rámec a mesačné splátky, poskytovateľom peňažnej služby vymedziť povinnosti dlžníka, t.z. v danom prípade žalobkyne tak, aby bolo možné zo strany dlžníka vedieť už pri podpise zmluvy, na aké nároky okrem vrátenia istiny, ktorú od žalovaného vyčerpe, má poskytovateľ služby právo. Je zrejme, že údaj o RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné. Nemožno pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru by bolo svojvoľné, pretože musí obsahovať prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa vedel už na začiatku úverového vzťahu zorientovať, aké nároky vo vzťahu k nemu môže žalobca uplatniť. Spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy musí byť informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v priebehu tohto vzťahu, o podmienkach za ktorých môže byť zmluva zmenená, o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Rovnako spotrebiteľ musí byť bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miere nákladov.

12. Súdny už opakovane konštatovali, že je prekonaný názor dodávateľov o nemožnosti vypočítať RPMN vzhľadom na revolvingovú povahu úverov (pozri rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2012, sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.3.2014, sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 6Co/138/2013). Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, resp. iný druh úveru), akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), preto dodávateľ finančnej služby na profesionálnom finančnom trhu nemôže túto skutočnosť zanedbávať. V čase uzatvorenia zmluvy je možné vypočítať RPMN z hodnoty úverového rámca, ktorý sa poskytuje spotrebiteľovi, a ktorá hodnota v čase uzatvorenia zmluvy je nemenná. Výšku RPMN je tak možné stanoviť pre určitú východiskovú situáciu, pričom výpočet musí vychádzať z nastavených parametrov úverovej zmluvy v čase jej podpisu, t.j. z výšky úverového rámca ako výšky poskytnutého úveru (v danom prípade 20 000,- Sk), výšky splátok (v zmluve bola stanovená štandardná mesačná splátka 800,- Sk), výšky úroku, príp. výšky dohodnutých poplatkov, výšky celkových nákladov spotrebiteľa a celkovej čiastky, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť. Výška úroku, poplatky, celkové náklady a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť však posudzovaná zmluva o úvere ani neobsahovala.

13. Účelom zakotvenia obligatórneho charakteru (uvádzania) údajov priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je, aby spotrebiteľ, ktorý ju uzatvára, mal možnosť porovnať tento údaj (vypovedajúci o priemernej výške RPMN od všetkých poskytovateľov úverov pre obdobných typov úverov) s údajom - výškou RPMN, pri ktorej ju mu poskytovaný úver od dodávateľa, s ktorým uzatvára predmetnú zmluvu a posúdiť, či poskytovaný úver je pre neho výhodný alebo nie (v porovnaní s inými poskytovateľmi obdobných úverov). Absencia tohto údajov v zmluve znemožňuje spotrebiteľovi vyhodnotiť výhodnosť jemu poskytovanému úveru.

14. Súd prvej inštancie sa správne vypořiadal aj so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného. Je úplne logické sa domnievať, že spotrebiteľia by asi sotva platili, ak by mali vedomosť,

že platiť nemajú. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slová „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Každý je povinný poznať právo, no nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby to právo vedel aj správne aplikovať. Nemožno prikázať všetkým bez rozdielu úrovne mysle byť „advokátom“, aj keď ani u týchto subjektov nemožno bez ďalšieho vylúčiť, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedia až s odstupom času, po vykonaní plnenia. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je teda potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2004, sp. zn. 1Cdo/67/2011, R25/1986). Odvolací súd teda zotrváva na svojom názore v zmysle tom, že subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, kedy sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá.

15. O vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného sa žalobkyňa podľa vlastného vyjadrenia dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplýva, že túto vedomosť žalobkyňa nadobudla dňa 28.06.2016 (č.l. 34 spisu). Vzhľadom na vyššie uvedené 2 - ročná premlčacia doba začala plynúť dňa 28.06.2016 a do podania žaloby dňa 11.06.2018 neuplynula. Iná skutočnosť z predloženého spisu nevyplýva a nepreukázal ju v danom prípade ani žalovaný.

16. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 1/1993 Z.z., o všetkom čo bolo v Zbierke zákonom uverejnené platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná (od 1.1.2016 túto problematiku upravuje § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky). Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvorenia zmluvy už platila právna úprava upravujúca obligatórne náležitosti zmluvy, neprijateľné zmluvné podmienky, či ochranu spotrebiteľa.

17. Úmysel obchodníka získať na úkor spotrebiteľa bezdôvodné obohatenie je daný tým, že úverovú zmluvu uzatvára s cieľom získať odplatu vo forme úrokov, prípadne poplatkov. Zákon pritom obchodníkovi ukladá, čo má zmluva obsahovať, aby transparentne informovala spotrebiteľa, k čomu sa spotrebiteľ zaväzuje. Obchodník vie, čo mu zákon ukladá. Vie, že zmluva musí obsahovať správne RPMN, čestné úroky a poplatky, atď., ale do zmluvy predpísané správne a úplné náležitosti nedá a nečestné úroky a poplatky sofistikovane zakrýva jednak ich rôznym rozčlenením v zmluve a jednak ich rozdelením aj do vedľajších dojednaní. Ako profesionál tak robí preto, že to tak chce urobiť, aj keď vie, že nekoná v súlade so zákonom. Vadné a neúplné zmluvy nechávali obchodníci spotrebiteľom podpisovať preto, aby ich od uzatvárania zmlúv neodradili pravdivými informáciami o percentuálnom vyjadrení RPMN, o skutočných úrokoch, poplatkoch, sankciách atď. Tak obchodníci dosahovali, že zmluvy vyzerali pred spotrebiteľmi naoko výhodnejšími ako v skutočnosti boli. Podstata aplikácie 10-ročnej premlčacej lehoty však spočíva v prvom rade v tom, že v dobe prijatia nezákonnej platby dodávateľ prijal platbu, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie, a to aj v prípade, ak by sa pripustilo, že v dobe uzatvorenia zmluvy ešte tento úmysel nemusel mať, čo je ale najmenej pravdepodobná možnosť. V každom prípade však prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. U obchodníka platí nevyvrátiteľná domnienka, že pozná zákon a ako profesionál zákon poznať musí, lebo je to jeden z jeho pracovných nástrojov a na rozdiel od spotrebiteľa aj vie, ako má s právom naložiť a teda či sa vedome a úmyselne rozhodne, že sa bude na úkor spotrebiteľa nezákonne prijímaním nedôvodných platieb obohacovať alebo nie.

18. Vo vzťahu k 10-ročnej objektívnej premlčacej doby teda odvolací súd konštatuje, že konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Jeho konanie tak nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobkyni, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného (porovnaj rozsudok KS Prešov sp. zn. 7Co/84/2011, tiež sp. zn. 19Co/149/2018).

19. S poukazom na všetky tieto dôvody odvolací súd postupom podľa § 387 CSP rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda okrem výroku, ktorým súd prvej inštancie určil neprijateľnú zmluvnú podmienku potvrdil ako vecne správny.

20. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a nasl. CSP. Žalovaný vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalobkyni v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 2 : 1 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).